

forskellige Forespørgsler nede fra Balkan-staterne, om vi kunde foretage Udmøntning for dem. Men det har vi ikke kunnet, fordi Virksomheden har været for lille; vi har kun kunnet udmønte for os selv.

Det ærede Medlem kom ind paa en længere Omtale af Byggesummen og mente, at Overslaget vilde blive meget overskredet. Jeg kan ikke forstaa, hvorfra det ærede Medlem kan faa saadanne Tanker. Mange bygningskyndige Mænd har beskæftiget sig med dette Forslag, og det ærede Medlems Partifælle i Landstinget udtalte sin bestemte Tillid til Arkitektens Beregninger. Jeg skal endvidere henvise til, at et andet Medlem af Landstinget, Hr. Jørgen Berthelsen, og et tidligere Medlem af Folketinget, Hr. Bygmester Jens Andersen, ligeledes har udtalt deres fuldkomne Tillid til Arkitekten, og jeg skulde dog tro, at disse ærede Medlemmer har lige saa megen Forstand paa Bygningsteknik som det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller.

Det ærede Medlem talte om, at der daglig kunde fabrikeres 150 000—165 000 Stykker Smaaamønt. Det er vist rigtigt, at der i disse Dage fabrikeres et saadant Antal, men fordi det lader sig gøre i en enkelt Periode, er det ingenlunde givet, at det sker hele Aaret rundt. Det kan slet ikke gennemføres, der kommer let noget i Vejen med de gamle Maskiner, og man kan ikke vente at komme op paa et større Antal Mønter end sidste Aar, nemlig 33 Mil-lioner.

Det ærede Medlem rettede en voldsom Kritik mod Ledelsen af Mønten, specielt mod Møntmesteren. Det ærede Medlem vilde endogsaa sige, at man fra Ledelsens Side, naar Udvalget var dernede, har søgt at fremstille Forholdet for os, som om Mønten skulde være absolut ubrugelig. Jeg begriber ikke, hvor det ærede Medlem faar den Slags Forestillinger fra. Jeg synes, at Ledelsen har været saa imødekommende overfor os, som den vel har kunnet være, den har lukket alle Lokaler op for os og givet os alle mulige Oplysninger. Og at anføre dette, at Møntmesteren skulde være en nervøs Mand, der ikke kunde sove om Natten, fordi der kørte Vogne forbi, og at Ønsket om Flytningen skulde staa i Forbindelse dermed, er dog en Argumentation, der ligger fuldstændig ved Siden af. Endvidere skal jeg sige til det ærede Medlem, at det ikke er den nuværende Møntmester, der først har fremført Ønsket om en ny Bygning, absolut ikke; det var Finansminister Brandes, som i sin Tid rettede en Forespørgsel til den daværende Møntmester

og opfordrede ham til at fremkomme med Forslag i saadan Retning. Den nuværende Møntmester er altsaa fuldstændig uskyldig heri, han har ikke haft det allerbitterste dermed at gøre.

I sin Kritik af den nye Møntbygnings Plan ankede det ærede Medlem særlig over, at Arbejderne skulde gaa over Gaarden. Jeg maa heroverfor sige, at det samme er Tilfældet ude paa Rigshospitalet, hvor Sygeplejerskerne maa gaa over en aaben Gaard. Men dette betragtes fra lægekundig Side nærmest som en Fordel, fordi de paagældende derved kommer ud og faar frisk Luft. Der er saaledes ingen Grund til at rette Anke mod Planen i Anledning af dette Forhold.

Det ærede Medlem udtalte, at Bronzepladerne kunde fremstilles her i Landet. Det har vi i alt Fald ikke faaet nogen Oplysning om i Udvalget. Men selv om de kunde fremstilles her i Landet, synes jeg dog, at det vilde være meget farligt at stole paa en privat Industri i et saadant Forhold; Strejker, Ildebrande og mange andre Ting kunde hærge en saadan Fabrik, hvorfra vi skulde have disse Plader, og det synes jeg dog ikke, Staten skulde løbe an paa. Møntvirksomheden maa dog kunne foregaa uhindret af den Slags Ting.

Saa udtalte det ærede Medlem, at de Planer, som var udarbejdede her, var kun, hvad Møntmesteren havde ønsket; jeg tror, denne Udtalelse af det ærede Medlem særlig gjaldt Omforandringen af den gamle Møntbygning. Vi blev dog i Udvalget enige om, at vi vilde vise fuld Tillid til Statens Bygningsinspektør, og at vi vilde stole paa de Planer, han fremsatte. Derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem nu overfor Møntmesteren kommer med en saadan Anke, som er fuldstændig ubegrundet. Jeg skal i denne Forbindelse hævde, at det ærede Medlems Partifælle i Landstinget Hr. Landstingsmand Tvede, har et ganske andet Syn paa den gamle Møntbygning end det ærede Medlem. Han udtalte i sin Tid i Landstinget følgende, som jeg maaske maa have Lov til at oplæse: „Efter at vi har haft Lejlighed til at se paa Møntbygningen i Holbergsgade, maa ogsaa Mindretallet ligesom Udvalgets øvrige Medlemmer erkende, at Bygningen ikke er tidssvarende“. De to ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti er altsaa her i fuldstændig Modsætning til hinanden.

Overfor det ærede Medlem Hr. Gamborg skal jeg kun nævne, at det ærede Medlem, den Gang Sagen i Sommer var til Behandling her, udtalte følgende: „Det er